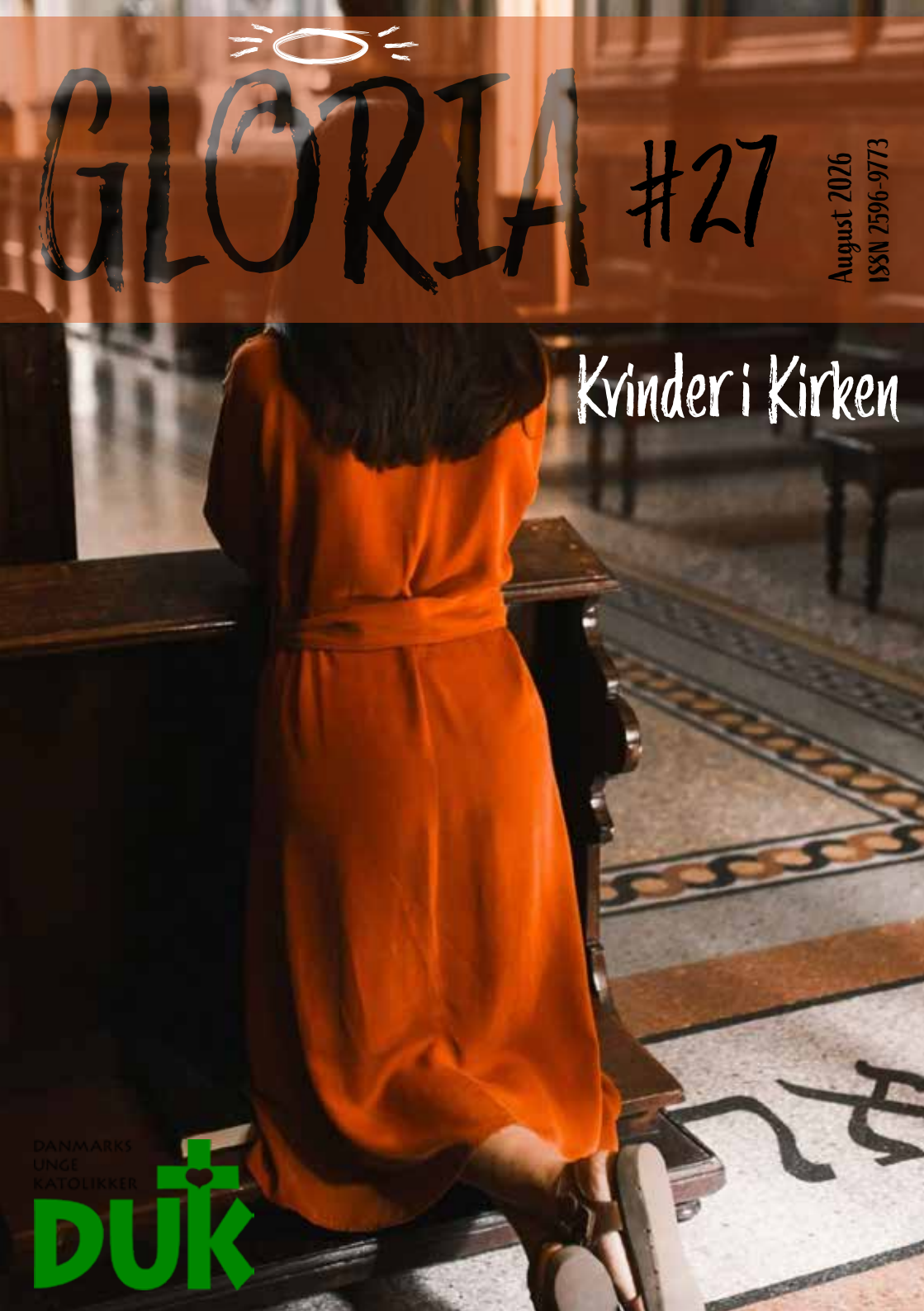

A woman with dark hair, seen from behind, is kneeling on a patterned rug in a church. She is wearing a bright orange, long-sleeved dress with a matching belt. Her hands are clasped in prayer. The church interior features wooden pews and a large window in the background. The overall lighting is warm and soft.

GLORIA #27

August 2026
ISSN 2596-9773

Kvinder i Kirken

DANMARKS
UNGE
KATOLIKKER

DUK

Kære læser,
Dette nummer af Gloria sætter spot på nogle af Kirkens forbilleder: stærke, modige og inspirerende kvinder. Men bladet er i den grad for *alle*, uanset om du er dreng eller pige. Vi har nemlig brug for hinandens forskellige styrker for at kunne blomstre.

Skt. Katarina af Siena sagde engang, at hvis vi bare tør være præcis den, Gud har skabt os til at være, så kan vi sætte hele verden i brand. Så lad dig inspirere af historierne til at tænde din egen indre ild, den fuld af mod og kærlighed, så du kan varme og forandre verden omkring dig.

- Natalia

Gloria #27

Medlemmer af DUK inden for målgruppen (5–30år) får bladet gratis. Andre kan tegne abonnement.

Vi tager gerne imod artikler og forslag. Synspunkter fremsat i bladet står for skribentens egen regning.

REDAKTIONEN:

Nicoline M.
Olden-Jørgensen
(layouter)

Peter Andreas
Munk-Nielsen

Rafael Elijah
Balbuena

Julia Rubina
Bialecka
Mirzad

Thora Nadim

Indiana Touma

Filip Kuk Lazarow

Gloria udgives af:

HVEM ER DUK?

Danmarks Unge Katolikker er bispedømmets officielle børne- og ungdomsorganisation. DUK arbejder som forening og laver hvert år mange lejre og aktiviteter for børn og unge mellem 0–30 år. DUK er en landsorganisation med lokalforeninger over hele landet og ca. 2000 medlemmer og 150–200 frivillige.

følg & post!

#dukliv

DUK's SEKRETARIAT:

Jagtvej 183B
2100 Kbh Ø
tlf: 39202079, 9.00–15.00

DUK's HOVEDBESTYRELSE:

Linh T.T. Nguyen
Peter Andreas Munk-Nielsen
Anthony Sangano
Tri Nguyen
Filip Kuk Lazarow
Naja Hoyos Jazmin
Julia Wiktorina Cierpicka
Richard Møller-Jørgensen
Biskop Czeslaw Kozon

Natalia Sandra
Kuk Lazarow
(redaktør)

Indhold

- 4 **Flyvske tanker**
om ligeværd
- 7 **10 gode råd**
til at inddrage Gud i din sommer
- 8 **Interview**
med Sr. Maria Lioba OSB
- 11 **Spot på en helgen**
sankt Bernadette
- 15 **Tegning**
til farvelægning
- 16 **Tegneserie**
om dronning Ester
- 20 **Bibelhistorie**
om kvinderne og Jesu grav
- VoxPop** 23
fra DUK's SoMe-team
- Billeder** 26
fra Øm-valfart
- Vor Frue af...** 28
om Maria-åbenbaringer
- Mød en DUK'er** 31
Maria Balbuena
- Billeder** 32
fra Åsebakkevalfart
- Et år med** 34
pave Leo

Flyvske tanker

- OM LIGEVÆRD

Vi har fået ny regering, og for første gang i Danmarkshistorien er der flere kvindelige end mandlige ministre. Nogle ser det måske som en sejr for kvindekampen — logikken er vel, at kvinderne, som engang var undertrykte, nu kan dominere og indhente den tabte magt.

Andre går ikke op i kønskvoter og ser blot udviklingen som et udtryk for, at mænd og kvinder har lige muligheder for at nå til tops i samfundet. Nogle tror, at samfundet er bedst, når mænd og kvinder er så ens, at de har

præcis de samme muligheder og kan opnå præcis de samme resultater. Vi skal opnå lighed med hinanden for enhver pris. For mange virker det diskriminerende og måske endda degraderende at gøre forskel på mænd og kvinder.

Som katolik tror jeg fuldt og fast på, at kvinder og mænd er lige vigtige og lige meget værd både for samfundet og for Kirken. Men ligestilling er ikke det samme.

At have lige stor værdi i et fællesskab betyder ikke nødvendigvis, at man har samme rolle eller funktion.

En blomst har brug for både lys og vand for at vokse. Ingen af delene kan undværes, ingen af delene er mere værd end den anden og at miste en af dem ville være katastrofalt for blomstens udvikling.

På samme måde tror jeg, at mænd og kvinder på hver deres måde bidrager til et samfunds opblomstring - både biologisk, psykologisk og åndeligt.

Familien er samfundets grundsten, og den har brug for både en far og en mor, som udfylder forskellige roller.

Mange kvinder er lyttende, forstående, omsorgsfulde og gode til menneskelige relationer og især til at tage sig af små børn, mens mænd har tendens

til at være praktiske, handlingsorienterede, modige (måske endda dumdristige ...) og gode til at fokusere på at løse et isolerede problem.

Kvinder er som regel bedre til mennesker, mens mænd er bedre til

ting. Dette siger jeg som mandlig lærer, der måske afviger lidt fra stereotyperne, fordi jeg arbejder mere med mennesker end med ting.

Jeg synes, at det virker, som om vores samfund lægger mere vægt på de kvaliteter, som mænd traditionelt set har bidraget mest til.

“Som katolik tror jeg fuldt og fast på, at kvinder og mænd er lige vigtige og lige meget værd både for samfundet og for Kirken”

Måske er det en af årsagerne til, at lærergerningen ikke har den samme status som tidligere. Værdsætter vi ikke de traditionelle feminine kvaliteter ligeså højt som de maskuline? Og hvis vi ikke gør det, kan vi så kalde os et frit og tolerant samfund?

Jeg tror simpelthen at ligestillingen er gået for vidt; vi er kommet til at gøre mænd og kvinder for ens. Kønsforskellene er desværre blevet udvisket mere og mere. En magnet har

to poler. Hvis polernes kraft svækkes, er de dårligere til at tiltrække hinanden.

På samme måde er det gået, når vi har gjort forskellen på mand og kvinde mindre – de kan ikke længere komplementere og supplere hinanden lige så godt. Så lad os bevare de naturlige kønsforskelle og samtidig værdsætte kønnene lige højt.

af Thora Nadim og Indiana Torma

10 gode råd til at inddrage Gud i din sommer

- 1: START DAGEN MED GUD
- 2: LAV EN "BIBLE PICNIC"
- 3: SE EN KRISTEN FILM
- 4: BESØG KIRKER
- 5: LÆS OM EN HELGENS LIV
- 6: BED EN DAGLIG BØN
- 7: KOM AF MED EN DÅRLIG VANE
- 8: BED FØR PLANER OG REJSER
- 9: SE GUD I NATUREN
- 10: GØR EN GOD GERNING FOR ANDRE

Interview med søster Maria Lioba OSB

Hvordan lever du til daglig som søster?

Som **benediktinerinder** er fællesskabslivet vigtigt for os - vi har valgt ordenslivet for sammen at søge Gud. Vores vigtigste opgave er bønnen, og vi beder døgnet igennem tidebønne som korbøn, dvs. fællesbøn. Ordenen er stiftet som et nyt skud på den gamle benediktinske stamme i Tyskland i 1927, idet vores stifterinde ønskede, at det kontemplative liv skulle kombineres med udadvendt arbejde for næsten.

På **Frederiksberg** har vi i mange år drevet plejehjem, nu koncentrerer vi os om det levende sogn, som vi har omkring os. Her underviser jeg børn, der skal til førstekomunion og unge, som skal firmes.

Er Den katolske Kirke mandsdomineret, når kvinder ikke kan blive præster?

Det kan umiddelbart virke sådan - men jeg tror, at vi giver det for meget vægt, at det kun er mænd, der er præster. Mænd og kvinder er lige meget værd i Kirken og i samfundet. Det handler ikke om **kønskamp og magtbalance**, men om at fordele nogle forskellige opgaver i kirken.

Mænd har fået en særlig opgave og autoritet som præster, men deres opgave er jo ikke at gøre deres egen vilje, men Guds vilje. Det indebærer selvfølgelig, at de også skal lytte til kvinder og ikke misbruge deres autoritet.

...fortsættes på næste side!

Det er vigtigt at huske, at Jomfru Maria er Kirkens forbillede og vores allesammens mor. Der er faktisk mange kvinder i kirken i dag, der gør mere, end man kan se.

Jeg synes, at Kirken har et feminint udtryk og er moderlig i sin natur, da den skal kunne rumme mange forskellige mennesker og være et trygt sted for alle. Jeg har faktisk **aldrig følt mig begrænset** som kvinde for at kunne bidrage til Kirken. Vi glemmer, at kvinder kan gøre meget af det, som præsten også kan – vi kan evangelisere, undervise, vejlede, råde, trøste, bede og i øvrigt bruge vores faglige kompetencer.

Hvordan oplever I som søstre og kvinder at bidrage til Kirken?

Det er vigtigt for mig at understrege, at vi først og fremmest er mennesker, før vi er mænd og kvinder. Alle kan altid bidrage på et menneskeligt plan. Men som søstre har vi et godt, dynamisk **samspil med præsten**, han er god til nogle ting og vi til andre.

Vi har ikke den myndighed "på papiret", som præsten har, men en anden slags myndighed. Vores præst spørger os til råds i forskel-

lige sager, og der er fortrolighed mellem os. Vi hjælper til med undervisning, konflikthåndtering og sjælesorg i menigheden. Nogle gange har et sognebarn nemlig brug for at snakke med andre end præsten. Det kan svare lidt til, at der er forskel på at snakke med "mor" eller "far".

Er kvinder blevet for meget som mænd idag? Har vi overset kvinders styrker?

De **traditionelle kønsroller** er blevet udfordret af kvindekampen. Det er ikke det samme som, at kvindekampen ikke har ført noget godt med sig – det har den, og den var nødvendig. Kønsroller er jo stereotype, ikke alle passer ind i dem.

Men jeg synes, at vi med kvindekampen kom til at fokusere lidt for meget på, at vi vil være ens. Vores forskelligheder som mænd og kvinder er med til at give **dynamik og mangfoldighed**. Ønsket om at være ens og varetage de samme opgaver kan godt komme til at præge forholdet i retning af konkurrence og kamp i stedet for gensidig respekt og beundring.

Kirken og samfundet har lige meget brug for mænd og kvinder. Det kristne budskab handler ikke om at være ens, men om **ligeværd og enhed**.

Traditionelt set har det været en del af mandens rolle at tage initiativ, men det er ikke det samme som, at kvinder aldrig kan tage initiativ. Vi overser nemt, at præster gennem hele kirkehistorien ofte har ladet sig inspirere af **kvinders initiativer**. Et godt eksempel er Kristi Legemes og Blods fest, der startede på opfordring af Juliana af Liege i 1200-tallet.

Og der er mange andre eksempler: **Moder Teresa**, den hellige Birgitta og Catherina af Sienna, for bare at nævne nogle få, hvor Kirken har haft brug for en kvinde til at vise vejen.

Hvad er dit bedste råd til unge, der gerne vil finde deres kald?

Jeg vil anbefale at finde fred, **ro og fordybelse** gennem retræter, gode samtaler, tidebøn og gode bønssællesskaber.

Hvad skal der ske, for at Kirken bliver større i Danmark?

Jeg er optimistisk – det skal nok komme. Der er brug for fornyelse udefra, fra folk, der ikke er opvokset med misforståelser, men har en **frisk forståelse** af kristendommen. Selvfølgelig er det vigtigt med kristen opdragelse og dannelse, men Guds ord kan heldigvis også falde og blomstre i ny jord.

SPOT

på en helgen

Sankt Bernadette

EN FORTÆLLING OM YDMYGHED, TRO OG TILLID TIL GUDS KALD

Sankt Bernadette blev født d. 7. januar 1844 i Lourdes i Sydfrankrig. Hun voksede op i en fattig familie. Bernadette gik ikke meget i skole og havde svært ved at læse og skrive, men hun var kendt for sin ydmyghed, ærlighed og sin dybe tro på Gud.

Da Bernadette var 14 år gammel, gik hun sammen med sin søster og veninde ud for at samle brænde ved grotten Massabielle tæt ved Lourdes. Her oplevede hun noget, som ville forandre hendes liv for altid, og som en dag ville få betydning for millioner af mennesker.

Hun havde hørt et vindstød, men træer og buske havde ikke bevæget sig. I grotten så hun en smuk kvinde klædt i hvidt med et blå band om sig. Ved hver fod var der en gul rose, og hun havde en rosenkrans i hænderne. Dette var hendes første åbenbaring.

De efterfølgende dage og uger vendte Bernadette tilbage til grotten og så kvinden flere gange. Efter flere åbenbaringer spurgte Bernadette kvinden, hvem hun var, og hun svarede: "Jeg er den Ubesmittede Undfangelse".

I løbet af de næste måneder viste Jomfru Maria sig for Bernadette 18 gange. Jomfru Maria opfordrede hende til bøn og omvendelse og bad om, at der blev bygget et kapel på stedet. Under en af åbningerne bad Maria Bernadette om at grave i jorden, hvor der sprang en kilde frem.

Vandet fra denne kilde er siden blevet forbundet med mange

helbredelser og mirakler, og er et vigtigt valfartsmål for pilgrimme fra hele verden.

Mange tvivlede på Bernadettes fortællinger og gjorde hende til grin. Alligevel holdt hun fast ved sandheden af det, hun havde oplevet. Hun ønskede ikke at blive rig eller kendt, men kun at fortælle om det budskab, hun havde fået.

Efter nogle år rejste Bernadette fra Lourdes til landsbyen Nevers for at skjule sig, fordi hun var blevet berømt på grund af åbenbaringerne. I Lourdes var hun Bernadette, den, der så syner.

I Nevers blev hun søster Marie Bernard hos Kærlighedens Søstre. Hun ville tage sig af de fattige og syge. Hun var selv syg, og mange pilgrimme ønskede Bernadettes helbredelse, men hun svarede, at hun kun kunne bede for dem.

Hun døde den 16. april 1879, 35 år gammel. Hun led gennem hele sit liv af svagelighed og sygdom, men bar sine lidelser med stor tillid til Gud. I anledning af hendes saligkåring, blev hendes legeme gravet

op, og det viste sig, at hendes legeme var uden spor af forrådnelse, hvilket den katolske kirke betragter som et mirakel.

Hun blev saligkåret den 14. juni 1925 og helgenkåret den 8. december 1933, på festdagen for Jomfru Marias ubesmittede undfangelse.

Hendes liv er et vidne om, at Gud ofte vælger de små og ydmyge til at udføre store ting. Hun minder os om, at tro ikke handler om styrke eller status, men om at sige ja til Gud med et åbent hjerte.

Sankt Bernadette, forbillede på ydmyghed, tro og tillid til Gud, bed for os. Amen.

TEGNING TIL FARVELÆGNING

Tegneserie - om

For længe siden i Persien regerede en mægtig konge over et stort rige

Kongen lod sine rådgivere

Ester blev dronning i det store palads.

Ester blev dronning i det s

dronning Ester

finde en ny dronning.

En ung kvinde ved navn Ester blev valgt.

store palads.

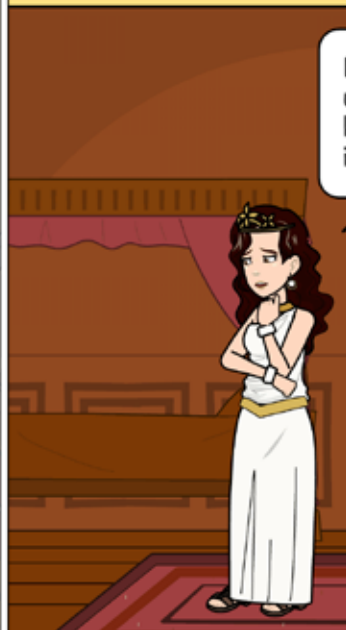
En mand ved navn Haman lavede en farlig plan.

Ester hørte, at hendes folk var i fare.

Det var meget farligt at gå

Ester mærkede
sit hjerte slå hurtigt...
men hun rejste sig
alligevel.

Mod betyder ikke, at man ikke er bange. Mod betyder, at man gør det rigtige alligevel.

Kongen lod sine rådgivere f

til kongen uden invitation.

Hvis jeg går til kongen uden at blive kaldt... kan jeg dø. Men jeg kan ikke efterlade mit folk.

Mig?
Men jeg er jo så bange...

Ester,
dit folk har brug for dig! Du er den eneste, der kan tale med kongen.

Ester tænkte længe over hans ord. Så fandt hun fred i sit hjerte og stolede på Gud.

inde en ny dronning.

Jeg er kommet for at hjælpe mit folk. Nogen vil gøre dem ondt!

Ester var en af de mange modige kvinder i Bibelen. Hun troede på Gud og turde hjælpe andre, selvom hun var bange.

Kongen stoppede den onde plan, og Ester reddede sit folk. Hun viser os, at mod og tillid til Gud kan forandre verden.

DA KVINDERNE FANDT JESU GRAV TOM

Bibelhistorie for børn

Den første dag i ugen, meget tidligt om morgen, gik Maria Magdalene, Johanna og Maria Jakobs mor og nogle andre kvinder hen til Jesu grav. De havde taget salve med, som de havde gjort klar, for at salve hans legeme.

Salver er olier, man smører en person med for at vise kærlighed og respekt for den afdøde. I dag bruger vi også salver i nogle sakramenter, fx. ved dåb,

firmelse og ved de syges salvelse.

Da kvinderne kom til graven, opdagede de, at den store sten, som havde lukket indgangen, var væltet væk.

De undrede sig over, hvordan den tunge sten kunne være blevet flyttet. Derfor gik de ind i graven, men de kunne ikke finde Jesu legeme.

Kvinderne blev forvirrede og vidste ikke, hvad de skulle mene. Pludselig stod der to mænd i skinnende klæder foran dem. Kvinderne blev meget bange og bøjede sig med ansigtet mod jorden.

De to mænd sagde til dem: *“Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, han er opstået”* (Luk 24,5).

De to mænd var engle, som fortalte kvinderne den fan-

tastiske nyhed, at Jesus var opstået fra de døde.

Englene fortsatte *“Husk, hvordan han talte til jer, mens han endnu var i Galilæa, og sagde, at Mennekens søn skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag”* (Luk: 6).

Da englen sagde det, huskede kvinderne på, hvad Jesus havde fortalt dem.

...fortsættes næste side!

De løb tilbage og fortalte alt, de havde hørt og set, til apostlene. Men apostlene havde svært ved at tro på det. Peter løb tilbage til graven for at se det med egne øjne.

Da Peter kom ind i graven, så han kun det stof, som Jesus havde været svøbt i, men Jesus var ikke i graven. Peter undrede sig over alt, som var sket.

Kvinderne var de første til at se den tomme grav, de var trofaste mod Jesus også efter hans død. Det, de ville, var at salve ham for at vise ham kærlighed og respekt.

Men i stedet fik de den store glædelige nyhed fra englene: Jesus er opstået. Jesu opstandelse er det vigtigste i vores tro, fordi Jesus vandt over døden og åbnede vejen for, at vi kan få evigt liv hos Gud.

Kvinderne blev de første vidner til Jesu opstandelse og fik en vigtig opgave: at fortælle apostlene, at Jesus lever. Det viser, at Gud gav kvinderne en betydningsfuld plads i Kirkens begyndelse.

VOXPOP

fra DUK's SoMe-team

MARIA, 25 ÅR

VOR FRUE KIRKE, NÆSTVED

Det bedste ved at være en del af SoMe-teamet er, at man får lov til at være kreativ og samtidig sprede viden om kirkens helligdage og den katolske tro. Vi laver kreative opslag og hjælper med at markedsføre arrangementer, så flere unge bliver en del af fællesskabet.

Hvad skal du i sommeren?

Jeg skal rejse med karitativt team til Vietnam og hjælpe forældreløse børn og unge med fysiske og psykiske handicap.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?

Kærlighed

ROGER SHOMARI, 21 ÅR

SANKT ALBANI KIRKE, ODENSE

Det bedste ved at være en del af SoMe-teamet er helt klart, at man har et kreativt frirum mellem æstetik, humor og styrken af fællesskabet med troen i centrum.

Hvad skal du i sommeren?

Jeg skal arbejde en masse, være sammen med dem jeg elsker, og ellers bare dandere den hele sommeren.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?

Trofast

...fortsættes næste side!

THANUYA , 26 ÅR
HELLIGÅNSKIRKEN, FREDERIKSHAVN

Det bedste ved at være en del af SoMe-teamet er at være kreativ og skabe indhold sammen der betyder noget og gøre kirken synlig.

Hvad skal du i sommeren?

Jeg skal arbejde, slappe af og nyde det danske sommervejr sammen med familie og venner.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?
Forbillede

HELEN , 24 ÅR
HELLIGÅNSKIRKEN, FREDERIKSHAVN

Det bedste ved at være en del af SoMe-teamet er, at jeg får lov til at udfolde min kreativitet. Jeg har altid elsket at skabe billeder og indhold, og det er en stor glæde at kunne bruge det til at formidle troen, fællesskabet og alt det gode, der sker i DUK. Forhåbentlig kan det inspirere flere unge til at blive en del af fællesskabet.

Hvad skal du i sommeren?

Jeg skal arbejde som vikar i en SFO og være leder på en uges sommercamp, hvor vi Zomi (Myanmar) fra hele Skandinavien mødes. Ugen har fokus på tro, fællesskab, kultur og traditioner, og det glæder jeg mig rigtig meget til.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?
Ydmyghed

AMANDA, 24 ÅR
HELLIGÅNDSKIRKEN, FREDERIKSHAVN

Det bedste ved at være i SoMe-teamet er samarbejdet i teamet og muligheden for at være med til at gøre kirkens budskab relevant og nærværende for unge.

Hvad skal du i sommeren?

Jeg skal afsted med KT som frivillig i Vietnam på et børnehjem for børn med særlige behov og handicap.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?

Hengivenhed

NAYA, 20 ÅR
SCT. JOSEF KIRKE, HORSENS

Det bedste ved at være en del af SoMe-teamet er, at vi får lov til at dele nogle af de mange gode øjeblikke og minder fra DUK's arrangementer rundt omkring i organisationen. Det er fedt at kunne vise de forskellige fællesskaber og aktiviteter frem og give flere et indblik i alt det, der sker. Samtidig er det hyggeligt selv at kunne kigge tilbage på de gode oplevelser, vi har været en del af. Med vores opslag og billeder håber vi at kunne give et indtryk af det, der gør DUK til noget særligt, og måske inspirere andre til selv at blive en del af det.

Hvad skal du i sommeren?

I sommerferien skal jeg være leder på Børnelejr og Familielejr på Ømborgen, som jeg glæder mig meget til, særligt til at lave en masse sjove aktiviteter og selvfølgelig til masser af hygge. Derudover skal jeg nyde resten af sommeren med min familie i Kroatien.

Hvordan vil du beskrive Jomfru Maria?
Barmhjertig

Billeder fra

Om-valfarten

Vor Frue af ...

Jomfru Maria gennem tiderne og verden over

Gennem mange århundreder har kristne over hele verden æret Jomfru Maria under mange forskellige titler. Titlerne er ofte knyttet til steder, hvor mennesker har oplevet hendes særlige nærvær gennem åbenbaringer og mirakler. Disse åbenbaringer ledsages ofte af vigtige budskaber om håb, helbredelse og tilbagevenden til et liv med Jesus. Kirken undersøger disse åbenbaringer og godkender nogle af dem kun efter grundig vurdering.

Læs her om fire af dem.

Vor Frue af Guadalupe

Over 9 millioner mennesker konverterede til katolicismen efter Jomfru Marias åbenbaring i Mexico. I 1531 viste Jomfru Maria sig for indianeren Juan Diego og gav ham et tegn til biskoppen. Det var smukke roser, der mirakuløst blomstrede midt om vinteren.

Da han åbnede sin kappe foran biskoppen, faldt roserne til jorden, og et billede af Vor Frue af Guadalupe viste sig på stoffet. Kappen, som for længst skulle været gået i opløsning, er den dag i dag stadig mirakuløst bevaret i basilikaen i Mexico City.

Vor Frue af Knock

Om aftenen d. 31. august 1879 viste Jomfru Maria sig ved et lille kapel i Knock i den vestlige del af Irland sammen med Sankt Josef og Sankt Johannes Evangelisten. I modsætning til mange andre Maria-åbenbaringer sagde Maria ikke et eneste ord.

Mindst 15 mennesker var vidner til åbeningen, mens de stod i regnen og bad rosenkransen. Næsten alle vidnerne fortalte, at selvom det regnede kraftigt, forblev stedet, hvor Jomfru Maria, Sankt Josef og Sankt Johannes stod, helt tørt.

Vor Frue af Kibeho

Maria havde et så vigtigt budskab til tre børn i Rwanda, at hun viste sig for dem flere gange mellem 1981 og 1989. Budskabet var at bede rosenkransen hver dag. Hun advarede dem også om en tragedie, der ville ske. Et par år senere, i 1994, brød folkemordet i Rwanda ud.

På kun 100 dage blev op mod 1 million tutsiere brutalt myrdet af medlemmer af landets hutu-befolkning. Maria sagde til børnene: "At jeg kommer her, betyder ikke, at mit budskab kun er til Rwanda eller blot til Afrika, men til hele verden." Hendes budskab er ikke kun til mennesker på et bestemt sted og på et bestemt tidspunkt, men til alle katolikker verden over.

Vor Frue af Fatima

I 1917 viste Jomfru Maria sig for tre hyrdebørn i Fatima i Portugal (ca. 125 km nord for Lissabon). Udover at opfordre til bøn, fred og omvendelse gav hun dem en vision af helvede, forudsagde 2. Verdenskrig og advarede om de lidelser, der ville følge, hvis Rusland forkastede den kristne tro og omfavnede kommunismen. Rygtet spredte sig hurtigt, og pilgrimme strømmede til stedet for at overvære den næste åbenbaring.

Den 13. oktober 1917 viste Jomfru Maria sig for sidste gang. Næsten 70.000 mennesker var samlet i bøn og håbede på at opleve et mirakel. Og det skete, som Maria havde lovet: Det så ud, som om solen begyndte at danse på himlen. Dette blev kendt som "solmiraklet" og er et af de mest berømte mirakler, fordi så mange mennesker oplevede det.

Disse og mange andre Jomfru Maria-åbenbaringer minder os om, at Maria altid leder mennesker til sin søn, Jesus Kristus. Uanset hvor man møder hende, er hendes budskab altid den samme: At føre mennesker tættere på Jesus Kristus.

Mød en DUK'er

Navn: Maria Hosanna Balbuena

Alder: 14 år

Sogn: Vor Frue Kirke i Næstved

Har du et kvindeligt forbillede? Hvem og hvorfor?

Mine søstre, fordi jeg synes de er meget seje. Og min yndlingssanger Beabadoobee, fordi hun er inspirerende.

Hvad tænker du på, når du hører navnet Jomfru Maria?

Guds moder, rosenkrans og moderlig kærlighed.

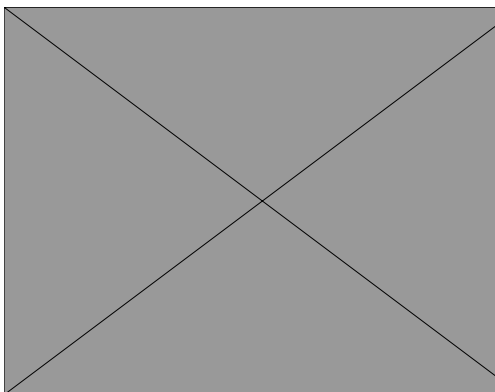
Én ting du vil sige tak til Gud for? Min familie, fordi de er med til at gøre mit liv specielt.

Hvordan kan man vise kærlighed til andre? Ved at sætte andres behov foran sine egne, gøre gode gerninger, og være der for personen når de har brug for det.

Billeder fra Ås

ebakkevalfart

Et år me

Pave Leo XIV markerede sit første år som Peters efterfølger med rosenkrans, Maria og en bøn for verden.

Da pave Leo XIV for første gang trådte frem på balkonen over Peterspladsen den 8. maj 2025, var hans første budskab meget enkelt og en ganske kort sætning: *“Fred være med jer.”*

Dette var ikke blot en høflig hilsen, men Jesu egne ord: *“Fred være med jer!”* (Joh 20,19.) Paven forklarede, at denne fred er Kristi fred, som er ubevæbnet, ydmyg og udholdende.

Et år senere, den 8. maj 2026, markerede pave Leo XIV sit første jubilæum som pave. Han gjorde det ikke med en stor fest for sin egen skyld, men valgte i stedet at tage på en stille pilgrimsrejse. Han besøgte Pompeji og helligdommen for Vor Frue af Rosenkransen, hvor han fejrede messe, deltog i den traditionelle bøn til Vor Frue af Pompeji og bad for fred.

Det siger meget om, hvilken slags pave Leo XIV ønsker at være. Han peger ikke først på sig selv, men på Kristus. Og han gør det sammen med Maria.

Så hvad har Pave Leo XIV udrettet i sit første år som pave?

d pave Leo XIV

Han har ledt Kirken gennem jubelåret 2025

Han fejrede jubelåret for blandt andet familier, biskopper, unge, kateketer og frivillige. Og han lukkede de hellige døre den 6. januar 2026. Dette markerede afslutningen på jubelåret 2025.

Han har mødtes med Ukraines præsident Zelinsky

Pave Leo XIV mødte Volodymyr Zelensky og talte om behovet for en retfærdig og varig fred i Ukraine, blandt andet gennem dialog og diplomati.

Han har helgenkåret ni nye helgener

I sit første år helgenkårede pave Leo XIV i alt ni personer. Den 7. september 2025 helgenkårede han Carlo Acutis og Pier Giorgio Frassati, to stærke forbilleder for unge. Den 19. oktober 2025 helgenkårede han syv andre, blandt andet Peter To Rot, José Gregorio Hernández Cisneros og Bartolo Longo. Tilsammen viser de nye helgener forskellige veje til hellighed: kærlighed til Eukaristien, bøn, de fattige, mod og trofasthed mod Kristus.

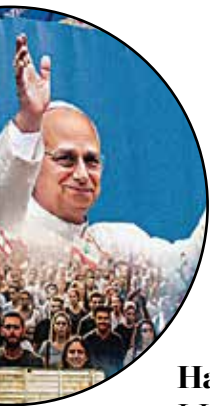
Han har besøgt Libanon som fredens pilgrim

I Libanon bad han ved Sankt Charbels grav, mødte unge, besøgte syge og bad stille ved stedet for eksplosionen i Beiruts havn.

Han mødte unge fra hele verden i Rom

Ved jubelåret jubilæet for unge i august 2025 samlede han unge i Tor Vergata og talte om håb, Eukaristien og at lade Kristus gå med os i livet.

Dette er kun nogle få af de mange smukke og betydningsfulde ting, som Leo XIV har gjort i sit første år som pave. Med fred, tro og omsorg for de svage har han allerede sat et tydeligt præg på Kirken. Vi takker Gud for hans tjeneste og ser med håb frem til alt det, der endnu skal komme.

Sæt *X* i kalenderen

Lederudvikling 9.10-1.10 på ØM

Nordiske ungdomsdage 30.10-1.11 i Norge

Mere info følger på www.DUK.dk

